

„ Odpovedal mu Ježiš: Veru hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji...“ L 23, 43

Milí priatelia, sestry a bratia!

K tomu podstatnému na Silvestra už tradične, okrem vína a pyrotechniky, patria aj myšlienky charakteru duchovného a sebaspytovacieho. Rok je za nami. Sme o rok starší, ako civilizácia, či múdrejší, ktovie. Ale chceme sa predsa pýtať, ten rok, ten čudný rok úžasnej číselnej kombinácie, rok 2020 - ako sme ho prežili? Jedna naša pekná evanjelická pieseň zo spevníka (ES 415) má nasledovný text: „Deň zase pominul, akože som ho prežil? Či dnes dobre činiť som úprimne sa snažil? Či som svedomite si plnil povinnosť? Alebo na svoju dbal som pohodlnosť? Či som verne konal, aj práce v povolani, čo mi Pán môj zveril k šíreniu jeho slávy? Či som bol aj blížnym i svetu prospešný a príkazom Božím vo všetkom poslušný?“ Je to večerná pieseň, ktorá sa má spievať na konci dňa. Teraz je večer, koniec dňa a zároveň aj koniec roka. A myslím si, že tie otázky tejto piesne sú veľmi vhodné, aj pre tento čas - večerný, koncoročný, silvestrovský.

Nuž teda, čo sme robili, ako sme prežili ten daný čas? Máme dôvod na radosť či na smútok? Chce sa nám usmievať či plakať? Máme chuť vďačne spievať, alebo by sme si radšej hrubo ponadávali? Nepostretlo nás na tej ceste niečo veľmi zlé? Boli sme užitoční, boli sme prospešní? Hľadeli sme na iných, alebo len na seba? Hľadeli sme na Božiu vôľu, alebo len na svoju? Urobil som niečo pre Božie kráľovstvo? Kam sa posunul môj vzťah s Bohom? Vyrástol som duchovne, či zakrpatel? Veľa otázok a hodilo by sa asi sto ďalších.

Kresťan s pohárom šampanského v ruke pri konci a začiatku nového roka, nesmie aspoň takéto otázky opomenúť a skúsiť si pravdivo odpovedať, lebo potom nie je kresťan, ale len jeden z tých, ktorý žijú život pre život a nie pre cieľ a zmysel života. Pán Boh nás postavil do tohto sveta, dal nám zodpovednosť, dal nám úlohy a my sa na konci roka staviame, ako pred toho účtujúceho Pána, ktorý chce vedieť, čo sme so zvereným urobili, bez ohľadu na vonkajšie okolnosti. Máš čisté svedomie, brat, sestra? Máš čisté svedomie voči Bohu, aj voči ľuďom? Čo nám dnes zostáva, len smiech cez slzy a smiech vlastnej biedy a nezvládnutých možností? Alebo...pokora, vďačnosť, či ďalšie smelé ambície? Alebo sme len ustráchané štence v kúte?

Ak sa postavíš teraz v silvestrovský večer pred zrkadlo, koho tam uvidíš? Seba podľa svojich predstáv, svoju karikatúru, silného človeka, úspešného človeka, smutného človeka, sklamaného človeka alebo šťastného človeka? Človeka, ktorý sa niečo o svojom živote naučil? Keby sa to dalo, bolo by možno celkom zaujímavé, postaviť vedľa seba dva obrazy- jeden z prvého dňa nového roka a potom ho porovnať s tým posledným. Možno by stačilo porovnať dve fotografie. Myslím si, že ten obraz či obrázky by boli veľmi zaujímavé. Určite by sme sa o sebe niečo dozvedeli. Lebo z tváre človeka sa dá veľa vyčítať.

Ak by ste mali chuť prečítajte si biblickú stať o lotroch na kríži, urobte to. Aj táto časť Biblie nám môže nateraz niečo dôležité povedať. Ja som vybral len jeden veršik.

Aj podľa obsahu tejto state a správania osôb tu predstavených, môžeme svoj rok, rok 2020 končiť v úprimnom vyznaní sa Kristovi, v úprimnom odovzdaní svojich vín a hriechov Jemu, mocnému Bohu, ktorý sa za nás obetoval, kvôli nám prišiel na tento svet. Môžeme prosieť o odpustenie a v pokore očakávať na jeho milosť. Ale aj ináč, sa to dá, hoci by nemalo.

Končíme rok a určite je vhodné ukončiť ho v pokání, nie v hneve, nie v reptaní, nie v nepokoji z pokazených dní, nie ako tí, ktorí čakajú na zázrak, ktorí zatiaľ akože nechodí. Aj každý jeden deň života by sme mali končiť v pokání a vďačnosti. Lebo len do nášho pokánia znejú slová o raji. Sú to slová odpustenia, novej šance, nádeje. Toto všetko je nám veľmi potrebné. Na konci dňa, aby sme mali nádej na nový deň, nové ráno, na konci roka, keď vo viere očakávame nový čas a nové príležitosti, áno, aj úplnú zmenu situácie, ktorá bude pre nás rajom a vykúpením z pekla.

Rok 2020 bol rokom kríža, kríža našej civilizácie, našej modernej doby. Niežeby neboli iné, ale väčšina z nás nič podobné nezažila a možno už ani zažiť nechce. Chceme krajší svet. Mhmh. Či nám tento rok bude poučením, netuším. Ale tuším, že ak sa nepokoríme a Boh nám nedá novú šancu, budeme len hŕba nespokojných bytostí, ktorí si myslia, že sú stredom vesmíru, ale nie sú. A väčšina z nás skončí ako tí, o ktorých Ježiš vyriekol: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia!“

Nie, prosím, toto nemá byť demotivačný príhovor. Ak to nevyšlo, možno je to len preto, že zlé si vykladáme ešte horšie, a dobré si nevážime. Pán Vás žehnaj, v celom NR 2021! R. Dovala.